

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 677/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/116/2025 z 11. novembra 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia bližšie neuvedených práv uznesením krajského súdu sp. zn. 5Tos/116/2025 z 11. novembra 2025. Žiada, aby ústavný súd vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a zakázal v pokračovaní porušovania jeho bližšie nešpecifikovaných základných práv a slobôd. Súčasťou podania je aj žiadosť sťažovateľa o ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ktorú odôvodnil tým, že je vo výkone trestu odňatia slobody.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný súd Zvolen uznesením sp. zn. 3Nt/21/2019 zo 17. februára 2020 zahladil sťažovateľovi odsúdenie pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005, a to trest odňatia slobody vo výmere troch rokov nepodmienečne uložený rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1T/132/1991 z 23. októbra 1991. Vo zvyšnej časti bola žiadosť sťažovateľa o zahladenie odsúdenia zamietnutá. Proti uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú krajský súd zamietol ako oneskorene podanú uznesením z 23. septembra 2025.
3. Následne sťažovateľ doručil 13. októbra 2025 okresnému súdu žiadosť o navrátenie lehoty na podanie opravného prostriedku proti uzneseniu zo 17. februára 2020, ktorú okresný súd predložil krajskému súdu, ktorý ju napadnutým uznesením sp. zn. 5Tos/116/2025 z 11. novembra 2025 zamietol podľa § 64 ods. 1 Trestného poriadku.

4. Sťažovateľ vyjadruje svoju nespokojnosť s odmietnutím svojej žiadosti o navrátenie lehoty na podanie opravného prostriedku, ktorý údajne nepodal preto, lebo dôveroval okresnému súdu a myslel si, že okresný súd rozhodol správne. Sťažovateľ pripustil, že za zmeškanie lehoty nesie zodpovednosť, čo ospravedlňuje tým, že v trestnom konaní nemal obhajcu. Je toho názoru, že bol prakticky zavedený do omylu, čo však nemohol tušiť, a preto je presvedčený, že na navrátenie lehoty na podanie opravného prostriedku má Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) garantované právo.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania, všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Sťažovateľ nie je zastúpený advokátom, hoci povinné právne zastúpenie je jednou z podmienok konania pred ústavným súdom (§ 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde). V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto predpoklady musia byť splnené súčasne, a ak hoci len jeden z nich nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť. Pre posúdenie žiadosti o ustanovenie advokáta ústavný súd posudzoval, či sú spomenuté podmienky splnené.

7. Ústavná sťažnosť je značne neprehľadná, námietky sťažovateľa sú útržkovito a nesystematicky uvádzané v celom texte podania. Sťažovateľ uvádza viaceré práva a články ústavy či Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré mali byť porušené zamietnutím jeho žiadosti o navrátenie lehoty. Ústavná sťažnosť však neobsahuje žiaden ucelený petit (žalobný návrh), z ktorého by bolo možné presne vyvodiť, porušenia akých práv sa sťažovateľ domáha. Z odôvodnenia a príloh podania možno vyvodiť, že zásah do jeho základných práv a slobôd sťažovateľ vidí v napadnutom uznesení, ktorým krajský súd zamietol jeho žiadosť o navrátenie lehoty na podanie opravného prostriedku proti uzneseniu okresného súdu zo 17. februára 2020.

8. Ústavný súd je podľa § 45 zákona o ústavnom súde viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 43 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Ústavná sťažnosť v podobe, v akej bola ústavnému súdu doručená, nespĺňa zákonom predpísané náležitosti, čo by zakladalo dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde. Keďže však sťažovateľ nie je zastúpený advokátom a požiadal o jeho ustanovenie, ústavný súd v rámci skúmania predpokladov na ustanovenie advokáta posudzoval z jemu dostupných informácií materiálnym spôsobom napadnuté uznesenie krajského súdu.

II.1. K napadnutému uzneseniu krajského súdu:

9. Z napadnutého uznesenia krajského súdu jasne vyplýva, že navrátenie lehoty v zmysle § 64 ods. 1 Trestného poriadku je možné len za kumulatívneho splnenia troch podmienok, a to ak odsúdený zmešká lehotu z dôležitých dôvodov, požiada o jej navrátenie do 3 pracovných dní od odpadnutia prekážky a najneskôr so žiadosťou o navrátenie lehoty podá aj opravný prostriedok. Z obsahu ústavnej sťažnosti, ako aj napadnutého uznesenia krajského súdu je na prvý pohľad zrejmé, že v sťažovateľovom prípade k splneniu všetkých troch podmienok nedošlo, keďže tvrdenie sťažovateľa, že rozhodnutie okresného súdu považoval za správne a až neskôr svoj názor prehodnotil, nemôže byť v žiadnom prípade považované za dostačujúce na splnenie prvej podmienky (zmeškanie lehoty z dôležitých dôvodov). Z napadnutého uznesenia ani z textu ústavnej sťažnosti nemožno vyvodit' ani rozhodný moment, keď k prehodnoteniu sťažovateľovho názoru došlo, t. j. nemožno určiť moment odpadnutia prekážky, a tým ani začiatok a koniec plynutia trojdňovej lehoty na podanie žiadosti. Jedinou podmienkou, ktorú sťažovateľ splnil, bolo podanie opravného prostriedku spolu so žiadosťou. Ústavnému súdu je už na prvý pohľad zrejmé, že medzi obsahom napadnutého uznesenia a sťažnostnou argumentáciou absentuje taká súvislosť, ktorá by umožnila uvažovať o odlišnom posúdení dôležitého odôvodnenia odpustenia zmeškania lehoty, čo by zakladalo dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

II.2. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu a odmietnutiu ústavnej sťažnosti:

10. V súhrne už uvedených okolností ústavný súd konštatuje, že nemožno vyhovieť žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37 zákona o ústavnom súde. Absencia potenciálneho úspechu ústavnej sťažnosti v podobe materiálne posúdenej zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nevyhnutne vedie k záveru o zrejmej bezúspešnosti uplatňovania nároku na ochranu ústavnosti (bod 1 výroku tohto uznesenia). Nevyhovenie tejto žiadosti zároveň zakladá zákonný dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu